

Învățături practice din cartea Iov (9)

Dumnezeu Însuși dă răspunsul

William Kelly

© CSV, Online începând de la: 26.12.2018, Actualizat: 26.12.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Iov 38

De mai multe ori ne-am referit în trecut, că era Dumnezeu Însuși, Cel care la sfârșitul cărții Iov dă răspunsul la întrebarea care îi preocupa pe toți. Dar să observăm, în ce fel face El aceasta. Desigur nu așa, cum din punct de vedere omenește ne-am fi așteptat, că în final El Se amestecă în discuție, că El arată unde a greșit Iov, unde au greșit prietenii și în final să dea un răspuns clar formulat la întrebarea capitală a cărții: *De ce suferă copiii lui Dumnezeu în lumea aceasta?* Dacă privim chestiunea în felul acesta, trebuie mai degrabă să spunem că rezolvarea nu are loc. Cu regret aceasta a fost făcută și din partea comentatorilor critici ai Scripturii.

Unii dintre ei au mers chiar așa de departe, că neagă veridicitatea acestei părți din cartea Iov. Ei o consideră o schimbare ulterioară și presupun că inițial Domnul a vorbit cu totul altfel. Aici se arată atitudinea ciudată a criticului Scripturii: el leapădă ceea ce nu înțelege, ca să preia ceea ce a rezultat din propria fantezie și pentru care niciodată nu s-a găsit nici măcar o urmă a vreunei dovezi. Să avem atitudinea față de Scriptură ca și credinciosul din Psalmul 1, care își avea plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugeta la ea. O astfel de expresie lasă să se înțeleagă că este imposibil la prima vedere să se înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu în toată profunzimea lui. Dar dacă sunt greuțâți în înțelegerea lui, să nu ne punem încrederea numai pe studiu, știință și minte. Căci atunci rezultatele vor fi de așa natură, că pierdem Scriptura și rămâne marea nesiguranță „științifică”. Ci trebuie cugetat zi și noapte la Cuvântul lui Dumnezeu.

Așa este și răspunsul Domnului dat lui Iov. Trebuia Iov să interpreteze ceva? Ar fi trebuit Dumnezeu să înceapă să discute cu el, așa cum au făcut prietenii? Ah, Iov avea nevoie de cu totul altceva. Sufletul lui trebuia adus înapoi în relație corectă cu Dumnezeu, inima lui trebuia pusă pe locul cuvenit. Locul acesta era locul căinței în praf și cenușă. Adus în starea cuvenită înaintea lui Dumnezeu, el va înțelege de la sine totul. Tocmai pentru faptul că Dumnezeu era Cel desăvârșit în toate căile și faptele Lui, El nu trebuia să dovedească nimic lui Iov. Iov a recunoscut imediat aceasta cu claritate desăvârșită, de îndată ce a rostit cuvintele de căință. Mai înainte – spus cu toată reverența – chiar și oratoria divină nu ar fi avut vreo influență asupra lui.

Să privim cum stau lucrurile în timpul nostru cu credincioșii care s-au abătut de la Dumnezeu. Ei posedă adevărul revelat al lui Dumnezeu în Scriptură, dar nu-l înțeleg. Învățătura greșită nu rezultă dintr-o minte neputincioasă, ci dintr-o abatere a inimii. La fel este și intenția lui Dumnezeu, în primul rând să frângă mândria lui Iov prin aceea că El Se prezintă pe Sine Însuși în toată puterea Sa și maiestatea Sa ca fiind Creatorul. În privința aceasta vom vedea cum anumite întrebări, care se întâlnesc în cartea Iov, primesc răspuns.

Tradus de la: [Praktische Lehren aus dem Buch Hiob \(9\)](#)

Titlul original: „Praktische Lehren aus dem Buch Hiob. (9) Gott selbst gibt die Antwort“
din *Ermunterung und Ermahnung*, 1994, pag. 333 și următoarele.

Traducere: Ion Simionescu